REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Držićevka 1, 52000 Pazin

St-478/2025-210

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E NJ E

Trgovački sud u Pazinu, po sucu Ivanu Dujiću, radi nastavka postupka nad Stečajnom masom iza GEOKOP TRADE d.o.o. u stečaju Svetvinčenat, Stancija Grgur 29 A, raniji OIB: 02165060202, 12. studenog 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovan zahtjev stečajnog upravitelja Bogdana Veselinovića za određivanje nagrade, podnesen 26. ožujka 2026. i ponovljen u izvješću od 12. listopada 2026.

Obrazloženje

1. Rješenjem ovog suda poslovni broj St-429/2016-173 od 29. kolovoza 2024., na temelju članka 286. Stečajnog zakona, zaključen je stečajni postupak nad dužnikom GEOKOP TRADE d.o.o. u stečaju. Rješenjem ovog suda poslovni broj St-478/2025-191 od 4. veljače 2026., na temelju članka 289. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona, nastavljen je stečajni postupak u odnosu na Stečajnu masu iza navedenog dužnika, nakon što je Općinski sud u Puli – Pola 23. siječnja 2026. na depozitni račun ovog suda uplatio iznos od 120.231,88 eura, na temelju rješenja o namirenju poslovni broj Ovr-786/2023-98 od 20. studenoga 2025.
2. Stečajni upravitelj Bogdan Veselinović podnio je 26. ožujka 2026. prijedlog za određivanje nagrade za rad, pozivajući se na članke 5. i 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“, broj 105/15; dalje: Uredba), kojim zahtijeva određivanje nagrade u bruto II iznosu od 13.193,40 eura. Zahtjev za određivanje nagrade ponovio je u izvješću o stanju stečajne mase od 12. listopada 2026. Iz priloženog obračuna proizlazi da je kao osnovicu za određivanje nagrade uzeo iznos od 120.231,88 eura, koji predstavlja preostalu kupovninu ostvarenu prodajom nekretnina stečajnog dužnika u ovršnom postupku pred Općinskim sudom u Puli – Pola, nakon namirenja troškova ovršnog postupka.
3. Za ocjenu osnovanosti zahtjeva odlučno je da predmetne nekretnine nisu unovčene u stečajnom postupku, nego u ovršnom postupku za čije je provođenje stvarno nadležan Općinski sud u Puli – Pola. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske je, odlučujući o sukobu nadležnosti između Općinskog suda u Puli – Pola i Trgovačkog suda u Pazinu, rješenjem Gr1 90/2017-2 od 9. ožujka 2017., a potom i rješenjem Gr1 49/2023-2 od 27. travnja 2023., utvrdio da je za postupanje u predmetnom ovršnom postupku stvarno nadležan Općinski sud u Puli – Pola. U obrazloženju rješenja Gr1 49/2023-2 Vrhovni sud Republike Hrvatske utvrdio je da su rješenja o ovrsi na predmetnim nekretninama donesena 2011. i 2012. godine, da su zabilježbe ovrhe

provedene prije 1. rujna 2015., a da je stečajni postupak nad ovršenikom otvoren 29. travnja 2016. Stoga je, primjenom članka 441. stavka 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj 71/15), zaključio da se na predmetni ovršni postupak ne primjenjuju odredbe članka 169. stavaka 5. do 8. tog Zakona o prekidu i nastavku ovršnih postupaka pred stečajnim sudom. Sukladno navedenom pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, ovaj sud se rješenjem poslovni broj Ovr-7/2026-5 od 8. svibnja 2026. oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u predmetnom ovršnom postupku te odlučio da će se nakon pravomoćnosti rješenja predmet ustupiti Općinskom sudu u Puli – Pola. Navedeno rješenje postalo je pravomoćno 11. kolovoza 2026. Prema tome, predmetne nekretnine unovčene su u ovršnom postupku za čije je provođenje, prema odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske i pravomoćnom rješenju ovog suda, stvarno nadležan Općinski sud u Puli – Pola. Taj je sud proveo radnje potrebne za njihovu prodaju, uključujući utvrđivanje vrijednosti nekretnina, određivanje uvjeta prodaje, provođenje javnih dražbi, donošenje rješenja o dosudi te određivanje odgovarajućih zemljišnoknjižnih upisa i brisanja tereta. Rješenja o dosudi potvrđena su i odlukama Županijskog suda u Splitu Gž Ovr-577/2024-2 od 4. studenoga 2024. i Gž Ovr-949/2024-2 od 15. travnja 2025.

4. Odredbom članka 94. stavka 1. Stečajnog zakona propisano je da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova, dok je stavkom 2. istog članka propisano da nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima. Odredbom članka 155. točke 3. Stečajnog zakona nagrade i izdaci stečajnog upravitelja svrstani su među troškove stečajnog postupka. Prema članku 5. stavku 1. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“, broj 105/15), sud visinu nagrade utvrđuje uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase, dok članak 7. Uredbe propisuje način obračuna nagrade prema vrijednosti unovčene stečajne mase. Iz navedenih odredaba proizlazi da nagrada stečajnog upravitelja mora imati osnovu u poslovima koje je obavio u stečajnom postupku. Vrijednost nekretnina koje je unovčio drugi sud u zasebnom ovršnom postupku ne može se samo zbog njihova unovčenja i naknadnog prijenosa kupovnine stečajnom sudu smatrati vrijednošću imovine koju je unovčio stečajni upravitelj i osnovicom za određivanje njegove nagrade za takvo unovčenje. Nadalje, odredbom članka 247. Stečajnog zakona uređeno je unovčenje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku, dok je člankom 254. istog Zakona uređen obračun troškova utvrđivanja i unovčenja predmeta razlučnog prava. Navedene odredbe ne predstavljaju pravnu osnovu za priznavanje nagrade stečajnom upravitelju za unovčenje nekretnina koje je provedeno u zasebnom ovršnom postupku pred stvarno nadležnim ovršnim sudom. U konkretnom slučaju stečajni upravitelj nije proveo prodaju predmetnih nekretnina niti je bio osoba ovlaštena za provedbu njihove prodaje u stečajnom postupku. U ovršnom postupku sudjelovao je kao zakonski zastupnik ovršenika, dok je sve odluke o utvrđivanju vrijednosti nekretnina, uvjetima njihove prodaje, provođenju javnih dražbi i dosudi nekretnina donio nadležni ovršni sud. U prijedlogu od 26. ožujka 2026. stečajni upravitelj navodi da je u ovršnom postupku poduzimao određene radnje. Međutim, navedene radnje ne mijenjaju činjenicu da je unovčenje predmetnih nekretnina provedeno u ovršnom postupku pred nadležnim ovršnim sudom. Sudjelovanje stečajnog upravitelja u tom postupku u svojstvu zakonskog zastupnika ovršenika, pribavljanje dokumentacije, davanje očitovanja i poduzimanje radnji radi očuvanja imovine ne mogu se poistovjetiti s provedbom unovčenja nekretnina u stečajnom postupku. Stoga navedene radnje ne

opravdavaju određivanje nagrade stečajnom upravitelju na temelju kupovnine ostvarene u ovršnom postupku.

5. Nadalje, prema pravnom shvaćanju ovog suda izraženom u pravomoćnom rješenju Ovr-7/2026-5 od 9. lipnja 2026. postupak namirenja iz kupovnine ostvarene prodajom predmetnih nekretnina treba dovršiti nadležni ovršni sud. Stoga novčani iznos od 120.231,88 eura, koji je ovršni sud doznačio na depozitni račun ovog suda, ne predstavlja slobodna sredstva stečajne mase kojima bi stečajni upravitelj mogao raspolagati radi naplate svoje nagrade, nego sredstva namijenjena namirenju u ovršnom postupku, koja je potrebno vratiti ovršnom sudu radi dovršetka tog postupka.

6. Neosnovano je i pozivanje stečajnog upravitelja na mogućnost određivanja nagrade prema pravilima o naknadnoj diobi. Naime, člankom 13. stavkom 2. Uredbe propisano je da osnovicu za utvrđivanje nagrade u slučaju nastavka stečajnog postupka radi naknadne diobe čini iznos koji će se naknadnom diobom isplatiti vjerovnicima. Novčani iznos od 120.231,88 eura, koji je predmet namirenja u ovršnom postupku i koji je potrebno vratiti nadležnom ovršnom sudu, ne predstavlja sredstva koja će se naknadnom diobom isplatiti vjerovnicima u ovom stečajnom postupku. Stoga ni navedena odredba ne daje osnovu za određivanje zahtijevane nagrade.

7. U prijedlogu od 26. ožujka 2026. stečajni upravitelj sam navodi da je troškove procjene i revizije procjene nekretnina, kao i druge troškove povezane s njihovom prodajom, podmirio iz sredstava stečajne mase, iako istodobno ističe da je prema pravilima ovršnog postupka troškove vještačenja bio dužan snositi ovrhovoditelj. Time se dodatno otvara pitanje pravne osnove za terećenje stečajne mase navedenim izdacima. Odredbom članka 14. stavka 1. Ovršnog zakona propisano je da troškove postupka u vezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja, dok je stavkom 2. istog članka propisana njegova obveza predujmljivanja troškova postupka u roku koji sud odredi. Prema stavku 4. istog članka ovršenik je dužan ovrhovoditelju naknaditi troškove potrebne za ovrhu, a prema stavku 5. ovrhovoditelj je dužan ovršeniku naknaditi troškove koje mu je neosnovano prouzročio. Stoga je potrebno razlikovati obvezu prethodnog snošenja troškova od obveze njihove konačne naknade. Sama okolnost da je stečajni upravitelj pojedine izdatke podmirio iz sredstava stečajne mase ne znači da oni predstavljaju troškove unovčenja nekretnina u stečajnom postupku. Stečajni upravitelj nije obrazložio na temelju koje je odluke ili druge pravne osnove smatrao da je stečajna masa dužna snositi troškove procjena i drugih radnji potrebnih za provedbu ovrhe, niti je iz njegovih navoda moguće zaključiti da su svi ti izdaci po svojoj pravnoj prirodi predstavljali troškove stečajnog postupka, a ne troškove ovrhe. Ako se radilo o troškovima potrebnima za provedbu ovršnog postupka, pitanje njihove naknade trebalo je riješiti prema pravilima tog postupka pred nadležnim ovršnim sudom. Neovisno o konačnoj ocjeni osnovanosti navedenih izdataka, činjenica da su pojedini troškovi plaćeni iz sredstava stečajne mase ne može stvoriti pravo stečajnog upravitelja na nagradu za unovčenje nekretnina koje je proveo ovršni sud.

8. Slijedom navedenog, ovaj sud smatra da nema pravne osnove za određivanje zahtijevane nagrade stečajnom upravitelju. Predmetne nekretnine nisu unovčene njegovim radnjama u stečajnom postupku, kupovnina ostvarena njihovom prodajom namijenjena je namirenju u ovršnom postupku, a njezin prijenos na depozitni račun ovog suda ne mijenja pravnu prirodu provedenog unovčenja niti stvara samostalnu osnovu za obračun nagrade stečajnom upravitelju. U prilog navedenom pravnom shvaćanju ovog suda govore i pravna shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske izražena u odlukama Rev-895/2020-2 od 8. rujna 2020. i Rev-420/2024-2 od 10. srpnja 2024. Tako je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-895/2020-2 izrazio pravno

shvaćanje da, kada je ovršni sud proveo sve radnje potrebne za prodaju nekretnine, uključujući donošenje rješenja o ovrsi, provedbu zabilježbe ovrhe, utvrđivanje vrijednosti nekretnine, određivanje uvjeta prodaje, provođenje dražbe, donošenje rješenja o dosudi te odgovarajuće zemljišnoknjižne odluke, nisu nastali troškovi unovčenja te nekretnine u stečajnom postupku. Navedeno pravno shvaćanje Vrhovni sud Republike Hrvatske dodatno je razradio u rješenju Rev-420/2024-2 od 10. srpnja 2024., u kojem je odlučivao o pravu stečajnog upravitelja na obračun i naplatu nagrade kao troška unovčenja nekretnine prodane u ovršnom postupku. Vrhovni sud u toj odluci polazi od toga da ne postoji pravna osnova prema kojoj bi razlučni vjerovnik bio dužan vratiti u stečajnu masu dio kupovnine radi pokrića troškova stečajnog postupka, konkretno nagrade stečajnom upravitelju. U obrazloženju iste odluke Vrhovni sud zaključuje da se prava stečena na temelju odluka ovršnog suda ne mogu naknadno dovoditi u pitanje odlukama stečajnog suda radi naplate troškova stečajnog postupka dok odluke donesene u ovršnom postupku nisu stavljene izvan snage povodom pravnih lijekova u tom postupku. Pritom izričito navodi: „Propuste eventualno počinjene u ovršnom postupku moguće je ispravljati u povodu pravnih lijekova u tom postupku, a ne tako da ih ispravlja drugi sud u drugom postupku (stečajnom), po službenoj dužnosti.“. Odgovarajući na dopušteno revizijsko pitanje, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-420/2024-2 zauzeo je pravno shvaćanje prema kojem stečajni upravitelj, kada je nekretnina stečajnog dužnika prodana u ovršnom postupku u kojem je nadležni ovršni sud proveo radnje unovčenja, a odluke donesene u tom postupku nisu stavljene izvan snage, nema pravo u stečajnom postupku obračunati i naplatiti nagradu kao trošak takvog unovčenja, niti je stečajni sud dužan naložiti razlučnom vjerovniku plaćanje takvih troškova.

9. Za ovaj predmet posebno je značajno rješenje Županijskog suda u Splitu poslovni broj Gž Ovr-577/2024-2 od 4. studenoga 2024., doneseno upravo u ovršnom postupku Ovr-786/2023. Tim je rješenjem odbijena žalba ovršenika protiv odluke kojom su kupci nekretnine, kao založni vjerovnici, oslobođeni obveze polaganja kupovnine. Ovršenik, kojeg je zastupao stečajni upravitelj, u žalbi je zahtijevao da se kupci obvežu na plaćanje troškova utvrđivanja i unovčenja prema obračunu stečajnog suda. U točki 13. obrazloženja navedene odluke Županijski sud u Splitu kao sporno pitanje izričito navodi jesu li kupci, kao založni vjerovnici, u obvezi namiriti troškove unovčenja prema rješenju stečajnog suda. U točki 19. obrazloženja Županijski sud u Splitu, pozivajući se na pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci Rev-895/2020-2, zaključuje da u situaciji kada je ovršni sud donio rješenje o ovrsi, proveo zabilježbu ovrhe u zemljišnoj knjizi, odredio vrijednost nekretnine, donio zaključak o prodaji, odredio uvjete prodaje, proveo javnu dražbu, donio rješenje o dosudi te odredio brisanje tereta i prava na prodanoj nekretnini, nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku. Na temelju navedenog, Županijski sud u Splitu u točki 20. obrazloženja izričito zaključuje: „kupci kao založni vjerovnici nisu dužni platiti troškove utvrđenja i unovčenja“ te je odbio žalbu ovršenika i potvrdio pobijano prvostupanjsko rješenje.

10. Prema tome, upravo je u ovršnom postupku u kojem su prodane predmetne nekretnine drugostupanjski sud već razmatrao pitanje troškova utvrđivanja i unovčenja te prihvatio pravno shvaćanje da se na kupce kao založne vjerovnike ne mogu prevaliti troškovi unovčenja koje nije provedeno u stečajnom postupku. Iako navedenom odlukom nije pravomoćno odlučeno o samostalnom zahtjevu stečajnog upravitelja za određivanje nagrade za rad, njome je već razmotrena i otklonjena pravna osnova na kojoj upravitelj temelji zahtjev da se nagrada za takvo unovčenje namiri iz vrijednosti nekretnina prodanih u ovršnom postupku. Navedeno pravno shvaćanje, u vezi s

pravnim shvaćanjima Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženima u odlukama Rev-895/2020-2 i Rev-420/2024-2, dodatno potvrđuje zaključak ovog suda da ne postoji pravna osnova za priznavanje nagrade stečajnom upravitelju za unovčenje predmetnih nekretnina.

11. Slijedom svega navedenog, imajući u vidu da je unovčenje predmetnih nekretnina provedeno u ovršnom postupku pred stvarno nadležnim Općinskim sudom u Puli – Pola, da stečajni upravitelj nije proveo radnje njihova unovčenja u stečajnom postupku, da preostala kupovnina ne predstavlja slobodna sredstva stečajne mase, već sredstva namijenjena namirenju u ovršnom postupku, kao i da su navedena pravna shvaćanja potvrđena odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Županijskog suda u Splitu, ovaj sud nalazi da zahtjev stečajnog upravitelja za određivanje nagrade za rad nije osnovan. Stoga je odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

12. Napominje se da je stečajnom upravitelju Bogdanu Veselinoviću ovosudnim rješenjem posl.br. St-429/2016-155 od 13. ožujka 2024. određena nagrada u ukupnom iznosu od 18.220,48 eura, za rad u ovom predmetu.

U Pazinu, 12. studenoga 2026.

Sudac

Ivan Dujić

Dokument je elektronički potpisan:
IVAN DUJIĆ
Vrijeme potpisivanja:
13-11-2026
10:22:56

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#130D485234363534333733323731 35
L=PAZIN
S=DUJIĆ
G=IVAN
CN=IVAN DUJIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od osam dana od dana dostave rješenja. Dostava se smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Žalba se podnosi ovom sudu, a o njoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- e-Oglasna ploča sudova, 8 dana
- stečajnom upravitelju Bogdanu Veselinoviću

R.

Kalendirati do pravomoćnosti.

Broj zapisa: **9-30890-1985f**

Kontrolni broj: **084df-a4867-4a978**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVAN DUJIĆ, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.